

Actul supremei

„Trebuie să ne propunem ca, într-un timp scurt, să obținem astfel de rezultate încît conștiința, nivelul politico-ideologic să devină o puternică forță a dinamizării și dezvoltării generale a societății noastre. De aceea, este necesar să intensificăm activitatea politico-ideologică, să dezbatem larg problemele actuale ale dezvoltării economice și sociale, ale progresului științei și cunoașterii umane, ale dezvoltării generale a omenirii pe baza concepției revoluționare despre lume și viață, a materialismului dialectic și istoric, pe baza principiilor socialismului științific.“

NICOLAE CEAUȘESCU

Există, în viața unei țări, momente de maximă, inegalabilă însemnătate, momente ce condensează în strălucirea biruinței, idei, eforturi, acțiuni ale unei întregi perioade, devenind emblemă a unui timp, punct culminant într-o evoluție, jalon fundamental al unei deveniri în plan material și spiritual.

Un asemenea moment de hotărîtoare importanță și vibrantă încărcătură emoțională l-a constituit, pentru societatea noastră socialistă, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 12—14 aprilie care a marcat **deplina independență economică și politică a României** ca urmare a plății complete, la sfîrșitul lunii martie, a datoriei externe.

Subliniind importanța decisivă a acestei realizări, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** arăta „**Pentru prima dată în istoria sa îndelungată, România nu mai are nici o datorie externă, nu mai plătește tribut nimănui și este cu adevărat independentă — și economic și politic!**“ O reușită cu valoare de simbol, o izbîndă ce constituie cel mai convingător argument în sprijinul justiției politicii interne și externe a partidului nostru, o cheazășie de necontestat pentru strălucite împliniri viitoare.

Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste — ale cărei lucrări s-au desfășurat la 14 aprilie —, lucrările sesiunii a noua a celei de-a IX-a legislaturi a Marii Adunări Naționale, care au avut loc în zilele de 17—18 aprilie, numeroasele telegrame sosite din întreaga țară, adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului **Nicolae Ceaușescu**, au subliniat cu pregnanță, într-o atmosferă de puternic entuziasm și responsabilă angajare revoluționară, patriotică, profunda mîndrie a tuturor cetățenilor patriei, încrederea nestrămutată în politica partidului de construcție socialistă, de înflorire multilaterală a României. Marea adunare populară desfășurată pe 19 aprilie în Capitală, la care au participat peste 120 de mii de bucureșteni, adunare realizată din inițiativa și la dorința colectivelor de oameni ai muncii, a organizațiilor democrației muncitorești-revoluționare din municipiul București, a adus un fierbinte omagiu de stimă și recunoștință ctitorului noii României, făuritorul de istorie contemporană, luptătorului neobosit pentru continuă înflorire a patriei, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**. S-a evidențiat încă o dată, cu acest prilej, unitatea de neclintit a întregului popor în jurul parti-

demnități

dului, al secretarului său general, hotărîrea fermă de a acționa astfel încît cele mai cutezătoare proiecte să devină realitate, întărind mereu mai mult forța și prestigiul României socialiste, aflată acum în cea mai strălucită dintre perioadele parcurse, epocă ce poartă cu firească demnitate numele ctitorului ei.

Prezenți în cele mai importante forumuri ale democrației noastre revoluționare, așa cum sînt prezenți și pe deplin implicați în întreaga viață a patriei, oamenii de cultură, slujitorii teatrului românesc și-au exprimat profunda satisfacție, sentimentul de adîncă bucurie pentru momentul istoric trăit de România socialistă, de toți cetățenii ei, în aceste zile. Deplina independență a țării, nădejde de totdeauna a noastră, a tuturor, independență cucerită pas cu pas, cu exemplară dăruire și nestrămutată hotărîre, de-a lungul secolelor, de-a lungul anilor, își află azi strălucita, fundamentala împlinire. Mereu în miezul luptelor pentru autonomia țării, angajați în bătăliile purtate pe plan spiritual dar și pe plan politic, social, economic pentru independența și propășirea patriei, oamenii de cultură români, mindri de a fi martori și părtași ai unui act de supremă demnitate națională înțeleg să-și sporească eforturile, investiția de entuziasm, dăruire, efort, astfel încît cuceririle înregistrate pe tărîmul făuririi unei noi conștiințe, a omului nou, să se situeze la înălțimea realizărilor obținute de viața economică și politică a țării. Pentru că, așa cum arăta secretarul general al partidului în cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 12—14 aprilie „În ce privește munca politico-ideologică, deși avem o serie de rezultate pozitive și se desfășoară activități multiple în toate domeniile, totuși trebuie să avem în vedere că există o anumită rămînire în urmă a dezvoltării conștiinței revoluționare, a nivelului ideologic, politic, față de dezvoltarea forțelor de producție, a societății în general. Sigur, s-ar putea spune că am mers prea lute în dezvoltarea forțelor de producție, dar cred că ar fi greșit să judecăm sau să gîndim în acest fel. Este mai just dacă vom spune că nu am acordat atenția necesară ridicării nivelului conștiinței și al pregătirii generale, în raport cu dezvoltarea de ansamblu a societății și trebuie să acționăm cu mai multă hotărîre pentru a lichida această stare de lucruri“.

Desprindem, din aceste aprecieri, direcții limpezi de acțiune, recunoaștem un cîmp larg de intervenție și pentru oamenii de teatru, chemați, alături de toți factorii implicați în amplul proces de educație politico-ideologică, de formare a unei conștiințe avansate, să răspundă misiunii de înaltă încredere încredințată de partid, de secretarul său general.

Așa cum ne-am obișnuit, însoțim fireasca bucurie izvorită din cucerirea deplinei independențe a țării, de gîndul împlinirilor viitoare, a efortului susținut, concertat, pentru atingerea tuturor obiectivelor pe care le-a propus, cu întemeiată încredere în forțele ei materiale și spirituale, România socialistă. Momentul de maximă satisfacție pe care țara întreagă l-a trăit este o încununare dar nu o încheiere a bătăliei pe care poporul nostru o desfășoară, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea înalțelor idealuri ce ne animă. O încununare și un nou punct de pornire — ferm, rodnic, insuflețitor — pe drumul pe care poporul l-a hotărît acum 45 de ani, drum urmat, neabătut, cu întemeiată încredere, cu dăruire revoluționară, patriotică.

